

Yalanınız Batsın!

" *Bu ay içinde İzmir' in Çeşme ilçesinde Türk Dünyası Kültür Kongresi toplanıyor.*
"

Gazetelerin verdikleri bilgilere göre kongreye yüzlerce kişi katılacakmış. Umarım o 'Yüzlerce kişi' ordaki misafirliklerinin hakkını verirler ve ortaya akli başında, uygulanabilir kararlar çıkar.

İnanın artık bu Türk dünyası lafından da ve bu adla yapılmış toplantılardan ve toplantılar sonucu ortaya çıkan yalanlardan da nefret ediyorum. Amacım Çeşme'de yapılan kongreyi karalamak değildir.

Sadece bu konularda yapılmış yayınlara dikkati çekmek istiyorum. Türk Dünyası dedikleri 'dünyanın' bir kısmı artık hemen hemen 20 yıldan beridir bağımsız devlettirler. Türkiye ile bu bağımsızlığına kavuşmuş yeni Türk devletleri arasında planlanan, hayal edilen konularda ne yazık ki bir arpa boyu yol alınabilmiş değildir.

Güya alfabe birliği için adımlar atılacaktı, hiç bir şey yapılmadı. Ortak tarih, Türk dünyasındaki mekteplerde ders kitaplarına girecek ve talebelere ortak tarih şuuru verilecekti, hepsi fos çıktı. Ortak Türkçe konusunda fikirler üretilecekti sadece laf üretildi.

Bütün bunların birinci sebebi bu tür kongrelere çoğunlukla çapsiz, bilgisiz ve tembel insanların davet edilmesidir. Ayrıca bu tür bedava misafirliklere ilk önce tanıdıklar, arkadaşlar davet edilirler. Sonuçta da her davetli kürsüye çıkar, heyecanla konuşur, bildik sözleri söyler, heyecanlar kabartılır ve sözde Turan hayali gerçekleştirilir ve herkes evine gider.

Aptallık edip bu tür toplantıların bir kaçına bende katıldım. Bir hafta önceden hazırlandım, kafa yordum, gerçekleşebilecek fikirler topladım ve heyecanla yola koyuldum. Nelerle karşılaştığımı yazarsam bir kitap dolusu konu çıkar ortaya. Sadece şunu yazayım ki, her katıldığım toplantıdan sonra elimde dosyamla hem toplantıyı düzenleyenlere hem de kendime kıza kıza evime döndüm. Çünkü fukara halkımızın parasıyla en pahalı otellerde yapılan bu tür toplantıların en önemli konuları yemek ve içmek oluyordu.

Frankfurt'da yapılan bir toplantıyı hiç unutamıyorum. Beni tanıyanlar bilirler, tam

yirmi yıldır Türk dünyası davası için yollardayım. Avrupa' da bu konularda ter döken, emek veren hemen hemen herkesi biraz tanıyorum. Frankfurt'da davet edilmiş konuklardan ömrümden görmediğim ve adını hiç duymadığım biri kürsüye diz üstü bilgisayarı ile çıktı ve bize bir saate yakın internetten alınmış bilgilere tarih dersi verdi. Atilla'nın nasıl Avrupa'yı dize getirdiğini anlattı. Yine Türkiye'den davet edilmiş bir milletvekili belki elli defa AZERBAYCAN yerine Azerbeycan dedi ve belki de adı yazılarak eline verilmiş ve Türk dünyasının en büyük şairlerinden biri olan Bahtiyar Vahapzade'nin adını Bahtiyar Vahap diyerek kekeleye kekeleye onun önemli bir şiirinden bir bölümü kafasını, gözünü yarararak okumaya çalıştı. Orda kalkıp olanları bağıra bağıra protesto etmemek için kendimi zor tutum.

Bilmiyorsan bari bir bilene sorsan be adam!

Ama her yerde sivri dilimin belasını çektiğim için sustum.

Toplantının daha ilk saatlerinde çantamı aldım ve üç gün sürecek olan toplantıyı söve söve terk ettim.

Ne yazık ki bizim Türk dünyası davamızın hayali de bu gibi çapsız ve değersiz insanların eliyle yok olup gitti. Tam yirmi yıldır laftan başka hiç birşey üretilmedi. Ne ortak Türkçemizin çerçevesi çizilebildi ne de o çok övündüğümüz tarihimiz ortak tarih haline getirilerek genç nesillere öğretilbildi. Hatta bu gibi toplantıların yararından çok zararını gördük. Çünkü o toplantılarda Türk, Türk dünyası diye diye göğüslerine vuranları başka toplantılarda Türkçeye, Türk tarihine söverken gördüm. Bu kahramanlara (!) göre aslında ortada bir Türk dili de yoktur. Öyle insafsız adamlar ki, onlara kalsa Kars'ın ayrı, Gence' nin ayrı, Tebriz ve İstanbul' ın da ayrı ayrı dilleri vardır.

Artık bunlara yalanınız batsın, demekten başka elimden birşey gelmiyor.